

Boomhutten

Er zijn vast weinig mensen in Nederland die zo gigantisch veel plezier in hun werk hebben als de dames J.en R. Zij ontwerpen boomhutten. Bij hen kun je een kant-en-klaar boomhuisje kopen, door echte timmermannen in elkaar gezet. Da's nog eens een broodwinning! De dames koesteren het kind in zichzelf, mogen de hele dag spelen en verdienen daar ook nog een vette boterham mee. Hoe zouden ze op het idee zijn gekomen? Mochten ze als meisjes vroeger geen boomhutten bouwen? Of mochten ze het wel, maar ging er teveel mis?

Materiaalgebrek, constructiefouten, spontane instortingen, brandstichting door rivaliserende huttenbouwersbenden, een traumatisch-claustrofobische ervaring door klemmend-niet meer open willend hutdeurtje? Of vonden ze de boomhutten wel leuk, maar de inspanning die er voor nodig was, niet? Het kan natuurlijk ook zijn dat dit idee is ontkiemd in positieve jeugdervaringen. Ze vonden boomhutten bouwen gewoon zo verschrikkelijk leuk, leuker dan wat ook in de volwassen mensenwereld, dat ze het wilden blijven doen, de rest van hun leven. Niet het maken op zich misschien, maar het ontwerpen toch wel. Gelijk hebben ze. Kind zijn met de mogelijkheden, technische kennis, vaardigheden en gereedschappen van een volwassene, wat wil je nog meer. Er is blijkbaar een markt voor en daar springen zij slim op in. Ergens diep in mijn geheugen gaat er ineens een lichtje branden. Slim - geld - J - R. - J.R. - Dallas, de associaties rollen over elkaar heen. Zo goed als ik J. en R. begrijp, zo slecht begrijp ik hun afnemers.

Wat is de volgende stap? Iemand huren die een potje met je kind voetbalt?

Ik had altijd al medelijden met de kinderen wiens ouders zo verschrikkelijk druk met hun eigen leven en/of geld verdienen zijn, dat het verjaardagsfeestje van hun kind moet worden ge-outsourced. Maar wat voor ouder moet je in godsnaam zijn om duizenden euro's neer te tellen voor een kant-en-klaar boomhuisje voor je kind? Ja, u leest het goed: duizenden euro's. Het standaardmodel kost bijna 3000 euro en de prijs kan oplopen tot meer dan 4000.

Wat is het leuke aan boomhutten? Niet het ding op zich. Het leuke is juist het bouwen aan de hut. Materialen zoeken, ontwerp bedenken, zelf met afvalhout, hamer, spijkers en touwen in de weer en oplossingen vinden voor alles wat mis gaat. En niet te vergeten de trots als de hut uiteindelijk, na al dat gezwoeg en letterlijk bloed, zweet en tranen, klaar is. Jouw eigen, helemaal zelfbedachte en gebouwde hut. Misschien heeft een van je ouders een beetje geholpen, maar jij had de leiding. Zonder hulp van een volwassene was het je ook wel gelukt, maar het is gewoon hartstikke leuk om het ook een beetje samen te doen. Samen met je moeder of vader overleggen hoe iets het beste kan, als partners op gelijk niveau. Het is tenslotte jouw project, de volwassene is assistent of desnoods adviseur op verzoek. Welke ouder wil dit missen, dit ontspannen plezier samen met z'n kind? Het is niet alleen fijn voor het kind, het is ook fijn voor jezelf als ouder, om eens met iets anders bezig te zijn dan de intellectuele prestaties van alledag. Lekker primitief bezig zijn. Van met je kind een boomhut bouwen ga je misschien niet echt zweten, maar het lijkt me voor de psyche minstens zo gezond als tennis, golf of je hoofd leeg joggen. Alleen: hoe moet dat nou met J. en R., als ouders deze noeste tuinvlijt op grote schaal (her)ontdekken? Daar gaat hun dikbetaalde meisjesdroom. Want wat moet je in je eigen tuin met tientallen, zo niet honderden boomhutten? Wacht, ik heb een idee! Ons land mist node een FTCTCB (First Training Center for Tree Cabin Building). Wie alles al gehad heeft op het gebied van bezinning, stressmanagement, revitalisatie en burnoutpreventie, kan hier de accu heerlijk opladen. De skills die je hiermee opdoet qua verbinden, dichttimmeren, ondersteunen en crisismanagement kun je zonder meer toepassen in je demanding topjob. Cursusleiding: wie anders dan J. en R! Kosten? De somma van voorheen 1 kant-en-klare boomhut. Zowel uzelf, uw kind als J. en R. zullen er wel bij varen. Da's nog es een win-win situatie!

Tjitske Bronkhorst